

LETNÍ ZPRAVODAJ OBČANŮ STRAČOVA A KLENICE

Autor: Radek Špráchal

Vážení spoluobčané Stračova a Klenice,

se svým příspěvkem do „Zpravodaje Stračova a Klenice“ nemohu začít jinak, nežli velkým poděkováním Vám všem, kteří jste se zasloužili o to, že v obci Stračov proběhla velmi pěkná, důstojně zorganizovaná kulturně-společenská akce „Historie a tradice regionů“.

Samotný odpolední program započal prohlídkou kostela sv. Jakuba, kde zazněly nově zrekonstruované varhany a posléze byl učiněn velmi krásný výklad o historii Stračova panem Karlem Dundou, za což mu opětovně za nás za všechny patří velké poděkování. Posléze proběhl na prostranství „před Benešovými“ se zástupci města Jedlina Zdroj slavnostní akt – výsadba 4 pamětních stromů ČR a PL symbolizující naši přátelsky započatou spolupráci s občany z polské republiky. Po slavnostním zahájení na prostranství před zámek proběhla dobová ukázka historického C.K. pěšího pluku č. 18 z Hradce Králové s navazující výstavkou artefaktů a přednáškou o průběhu válek v našem okolí z 19. století. Hlavní součástí programu však bylo velmi pěkné představení historie řemesel – ketlování, malování na hedvábí, výroba keramiky smaltování, košíkářství, mydlářství, perníkářství, atd. s možností vlastní samovýroby. Nemohu nezmínit i velmi pěkné vystoupení dětského sboru Stračovské

hvězdičky. Během celého dne si mohli návštěvníci pochutnat na regionální pochoutce výborných bramborových plackách se sirobem. A kdo byl přesycen bramborovými plackami či výbornou kýtou, mohl se zakousnout do sladkosti v podobě výborných podkrkonošských bábovek, kterých se sešlo velký počet a byly hodnoceny návštěvníky akce s vyhodnocením o tu nej... bábovku z našeho regionu. Závěr programu byl doprovázen hudebním vystoupením skupiny Nešlapeto, jež přispěla k dobré náladě celého odpoledne. Pevně věřím, že jste byli všichni spokojeni, což i potvrdila vysoká účast místních občanů a hostů (cca 370 lidí navštívilo celodenní program). Rád bych poděkoval při této příležitosti všem zastupitelům obce Stračov a Klenice (Jiřímu Součkovi, Petře Luštické, Martinu Klikovi, Kamile Bednářové, Jaroslavu Mádlemu, Marii Kráčmarové), dále zástupcům všech spolků a také dobrovolníkům z obce Stračova a Klenice za perfektní spoluúčast při organizování tak velmi vydařené akce, která byla z 90% plně hrazena z fondu Euroglacensis – Česko-polské přátelství.

V druhé části svého příspěvku do Zpravodaje, jak jsem již avizoval v minulém čísle, bych Vás rád seznámil s průběhem některých již realizujících dotací v obci Stračov a Klenice. Projekt „Revitalizace zeleně v obci Stračov a Klenice“, který byl schválen zastupitelstvem obce v 8/2010 a po tříleté schvalovací a vyjednávací anabázi na Ministerstvu životního prostředí (MŽP) z OPŽP (Operační program životního prostředí), se přiblížil ke zdárnému konci. V projektu byly navrženy lokality pro revitalizaci zeleně – viz. níže. Popisovat jednotlivé výsadby, či druhovou skladbu by bylo velmi obsáhlé, ale asi všichni při rodinné procházce po daných místech zaznamenáte velmi příznivé změny. Sumárně a co nejjednodušeji lze revitalizaci vyčíslit takto:

VÝSADBA VZROSTLÝCH STROMŮ – 85 listnatých a 1 jehličnatý strom,

- Náves Stračov – 21 listnatých stromů a 1 jehličnatý strom, zamulčováno 22m²
- Hřiště Stračov – 28 listnatých stromů, zamulčováno 28m²
- Hřbitov Stračov - 9 listnatých stromů, zamulčováno 9m²
- Ulice Na Habeši – 14 listnatých stromů, zamulčováno 14m²
- Ulice Ke Křížku – 13 listnatých stromů, zamulčováno 13m²
- Hřbitov Klenice – bez výsadby stromů

VÝSADBA KEŘOVÝCH SKUPIN – 816 listnatých a 64 jehličnatých keřů na ploše 748m²

- Náves Stračov – 422 listnatých a 16 jehličnaté keře na ploše 257m²

- Hřiště Stračov – 235 listnatých keřů na ploše 344 m²
- Hřbitov Stračov - 52 listnatých a 0 jehličnatých keřů na ploše 52m²
- Ulice Ha Habeši – bez výsadby keřů
- Ulice Ke Křížku – bez výsadby keřů
- Hřbitov Klenice – 107 listnatých a 48 jehličnatých keřů na ploše 95m²

VÝSADBA RŮŽÍ - Náves Stračov – 26 ks na ploše 17m²

KÁCENÍ A LIKVIDACE DŘEVNÍ HMOTY STROMŮ – 25 ks, NÁLETY 25ks, KEŘE 272 ks A

FRÉZOVÁNÍ PAŘEZŮ 51 ks

Investorem projektu je obec Stračov, realizující projekt vyhrálo ve veřejném výběrovém řízení Zahradnictví Květ. Celkové předběžné náklady na celý projekt od roku 2010 pro samotnou realizaci firmou Květ jsou v současné době cca 1,1 mil. Kč (daná částka bude dopřesněna do konce července 2013). V obci Stračov bude po úspěšné kontrole od příslušných nadřízených orgánů správy – AOPK (Agentura ochrany přírody a krajiny), MŽP přiznána dotace cca 70 - 75% z investované částky (dle výsledku uznatelných nákladů), která bude uhrazena do konce roku 2013.

V rámci ozelenování obce Stračov a Klenice, bych Vás rád, kromě již zmiňované výsadby pamětních stromů „před Benešovými“ a Revitalizace zeleně v obci Stračov a Klenice, seznámil ještě s výsadbou třešňového stromořadí u vodní nádrže ve Stračově místními dobrovolnými spolky, výsadbou pamětní lípy na zahradě MŠ ve Stračově realizované dětmi ze Stračova a v neposlední řadě s výsadbou zeleně včetně odpočinkového zázemí pro cykloturisty v obci Klenice v částce 100 tis. Kč s dotací 30 tis. Kč.

O projektech „Infrastruktury stavebních parcel směr U Křížku“ a probíhající výstavbě „Víceúčelového hřiště ve Stračově“, dále rekonstrukce „Veřejně vzdělávací místnosti – Zázemí pro volnočasové aktivity ve Stračově“ – dnešní klubovna hasičů, Vás budu informovat v příštím čísle.

Za Obecní úřad Stračov Vás informuji o naší účasti v soutěži Vesnice roku 2013. Zastupitelé obce Stračova věří, že práce nás všech občanů Stračova a Klenice bude oceněna.

Závěrem mi dovoluťe Vám i Vaším dětem popřát pěkné a klidné prázdniny.

starosta obce Luděk Homoláč

Dámský klub

Druhý čtvrtek v dubnu bylo opět hezké posezení. Po přivítání Jitka Capoušková seznámila přítomné ženy s dalšími akcemi DK a také Jiří Souček, místostarosta Stračova promluvil o připravované akci na měsíc květen, kterou připravuje Obecní úřad.

I nadále pokračují čtvrteční setkání žen Dámského klubu.

V květnu mezi nás přijel Ota Macl, rodák ze Stračovské Lhoty. Jeho přednáška byla o Nizozemí, kam on často jezdí. Promítl nám hodně hezkých obrázků o květinách, které se v Holandsku pěstují a prodávají i do ciziny. Jsou to hlavně tulipány. Tato země je známá i výrobou výborných sýrů. Pan O. Macl byl již účastníkem tří výstav s mezinárodní účastí. Tato výstava se v Nizozemí koná jednou za deset let. Na snímku jsme všichni viděli i to co vystavovala Česká republika.

Na začátku května jsme ze Stračova jeli do Hněvčevse na vystoupení zpěváků Evy a Vaška. Všichni jsme byli spokojeni a s úsměvem jsme se vraceli domů.

Další květnovou akcí byl výlet pro důchodce a ostatní. Protože vyšlo počasí, vydařil se i výlet. První zastávkou byly Dobrovice, kde se všichni seznámili s Muzeem cukrovarnictví, lihovarnictví, řepařství a s městem Dobrovice.

Po obědě odjízďeli výletníci do Mnichova Hradiště, kde byla prohlídka zámku a zámeckého parku. Dále následovala již cesta domů.

Další setkání v červnu se uskutečnilo venku na pergole na PLACE. Po přivítání a gratulacích přítomným ženám, které v tomto měsíci slaví své narozeniny.

O program na pobavení všech žen se postaraly Stračovské hvězdičky pod vedením Petry Luštické. Děti zaspívaly, zarecitovaly a dokonce i zatančily. Nakonec byly odměněny potleskem a malou sladkostí.

Ženám se program líbil a pak si ještě rády poseděly u kávičky a zákusků.

Budeme se těšit na další setkání během léta.

Kabelková Věra

KRYSA NEBO POTKAN?

Staré názory, že všechny šelmy, tedy tvorové, kteří se živí masem jsou škodlivé už dávno neplatí. Lovem myší, hrabošů, krys, potkanů nám velmi prospívají, neboť výrazně regulují počty a šíření těchto nebezpečných škůdců. Lidé si ale některá zvířata stále pletou. To čemu říkají krysa a „němka“ je většinou potkan. Asi proto, že krysa se do našich končin dostala o pár století dřív než potkan, a to lodní dopravou z Německa, proto se jí ještě v polovině minulého století říkalo běžně „němkyně“. U nás zdomácněla a opanovala převážně suché prostředí na půdách, ve mlýnech, sušárnách, skladištích a dřevěných stavbách. Nemiluje masitou potravu, proto pokud se náhodou dostane do domácností, sežere kuřatům nebo housatům krmné obilí, ale samotné živočichy nezardousí. Je asi 16 až 23 cm dlouhá a má ocas delší než tělo.

To potkan, který se k nám přestěhoval až v 19. století, má ocas kratší než tělo a vyskytuje se převážně ve vlhkém prostředí: v březích potoků a rybníků, v kanálech, kanalizaci, stokách a v chlévech, zejména s vodnatým prasečím a kravským hnojem. Zdaleka to neznamená, že by nezabrousil i do suchých sil s obilím a obilných a potravinářských skladišť. I tam se přiživuje! A protože je silnější a rvavější než krysa, napáchá také daleko více škod! Je to téměř všežravec, takže na svých loupeživých výpravách velmi často lidem sežere kuřata, kachňata, králíky... Většinu těchto škod pak lidé neprávem připisují kunám a dalším šelmám, které naopak loví ty myšovitě a hrabošovité škůdce! Zejména potkany, kteří jsou přenašeči mnoha choroboplodných zárodků. A navíc potkani se tak rychle množí, že jejich samice po třech týdnech březosti rodí až 10 mláďat! Proto se ve městech musí hubit otrávenými návnadami!

Vědecké, dlouhodobě prováděné rozbory obsahu žaludku kun prokázaly, že až 80% jejich potravy tvoří potkani! Což dokládá, že jejich škody na domácích zvířatech jsou zcela vyjímečné, takže patří vlastně k velmi užitečným šelmám.

Mgr. Karek Dunda

SDH Stračov

Po roční pauze jsme se v sobotu 4. května 2013 vydali na naši první letošní hasičskou soutěž. Jednalo se o okrskovou soutěž kanonýra Jabůrka. Kvůli pracovnímu vytížení většiny členů týmu jsme jeli bez jediného tréninku, takže na vítězství málokdo pomýšlel. Ale shodou všech okolností a také smůlou domácího týmu Střezetic, který nenastartoval mašinu, jsme

s poklidným útokem obhájili loňské prvenství a i podruhé za sebou jsme si odvezli putovní pohár.

27. května uspořádali hasiči pro občany Stračova a Klenice Tajný výlet. Celý tento tajný plán měli ve své režii pouze manželé Marcela a Luďa Bousovi. Opravdu nikdo nevěděl, ani neměl tušení, kam se pojedou a co se bude dít. Až hádáním v průběhu jízdy autobusem se poodhaloval cíl cesty. Ale za každý špatný odhad musel být dán fant, který se tentýž večer dražil.

První zastávka nás čekala v Novopackém pivovaře, kde jsme měli připravenou odbornou prohlídku s košem piva. Nejvíce se ochutnávalo pivo přímo z tanku, kde se prohlídka zdržela nejdéle.

Po této prohlídce jsme se opět vydali na cestu, tentokrát na nedalekou Pecku. Zde jsme se usídlili v místní hospůdce, kde jsme se řádně posilnili obědem, než pro nás byla připravena prohlídka na hradě Pecka.

Poslední zastávkou Tajného výletu byla cesta na Rozhlednu a poté jsme již ujížděli opět směrem k domovu. Tím ale Tajná akce nekončila☺ Všichni účastníci zájezdu se přesunuli do místní klubovny, kde proběhlo celkové zhodnocení výletu a slíbená dražba fantů za špatné odhady cíle výletu. I zde na nás čekalo občerstvení a posezení do ranních hodin.

Tímto bychom chtěli velmi moc poděkovat Marcele a Luďovi za příjemný výlet, připravené občerstvení v klubovně a za celkově krásný výletní den.

V neděli 2. června v 16 hodin se ve Stračově spustila siréna. Opravdu to tentokrát nebyla jen cvičná siréna. A tak jsme se seběhli u hasičské zbrojnice, ohlásili jsme na linku 150, kde jsme dostali informace o povodni v Ostroměři a odjeli jsme na postižené místo pomáhat. Po příjezdu do Ostroměře jsme se nahlásili veliteli zásahu, který nás informoval, že se musí čekat do opadnutí vody z ulic zpět do koryta řeky. Asi v 18 hodin jsme byli vysláni do vedlejší obce Sobčice, odkud žádala o pomoc obyvatelka obce. Po příjezdu do Sobčic jsme evakovali paní s dvěma dětmi a odvezli ji k příbuzným do Chvaliny. Poté následoval návrat do Ostroměře, kde se stále vyčkávalo na opadnutí vody, ale jelikož voda stále neustupovala, byli jsme odvoláni zpět domů. Návrat do Stračova byl okolo 21 hodiny. Tento výjezd nám opět ukázal, jak velkou sílu má voda a jak jsou lidé před ní bezmocní. Z tohoto zásahu jsme si odnesli také další zkušenosti, například jakými prostředky je ještě nutné dovybavit naše vozidlo k podobným zásahům. Poděkování patří hasičům Pavlu Svobodovi, Pavlu Pelčarskému, Martinu Hlavatému a Jardovi Mádlovi.

Roman Souček

Spolek přátel šipek

V první řadě bych za spolek SPŠ rád poděkoval všem hráčům, ne-hráčům a přátelům šipek za účastenství, Fair Play a prima atmosféru během všech turnajů, které jsme na jaře odehráli.

Naše šipkařská Liga pro rok 2012/2013 je již odehrána a přes prázdniny budeme jen odpočívat a střídat síly pro novou sezonu 2013/2014, která začne opět v září.

Březnového 5. kola Ligy, které se konalo 30.3.2013 se zúčastnilo 26 soutěžících, dubnového 6. kola 24 soutěžících a závěrečného 7. kola 23 soutěžících.

Poslední 7. kolo bylo velmi napínavé, jelikož u žen se o celkové vítězce rozhodovalo do posledních hodů.

V celkovém součtu po všech 7 kolech se nakonec na 3. místě umístila Tereza Gukkertová se 102 body, na 2. místě Lenka Šípková se 116 body a na 1. místě díky lepšímu skóre Petra Klazarová rovněž se 116 body.

U mužů se na místě 3. umístil Roman Souček s 88 body, na místě 2. Martin Hlavatý s 96 body a na místě 1. Lukáš Kukla se 150 body. Vítěz a vítězka si samozřejmě na měsíc odnesly pohár starosty obce. Všechny ostatní výsledky šipkařů najdete na internetových stránkách Stračova a na Facebooku.

Po celkovém vyhlášení výsledků a rozdání všech pohárů i ocenění, za přítomnosti Starosty obce Ludřka Homoláče, jsme to na place u zámku pořádně rozbalili a večer si náramně užili i díky připravované Diskotéce.

Na závěr bych touto cestou chtěl poděkovat nejen šipkařům a přátelům šipek, ale i lidem, kteří se aktivně podílejí na chodu jednotlivých turnajů, jako např. servis terčů, pohostinství, zveřejňování výsledků a pozvánek, příprava občerstvení a hudebnímu doprovodu na večerních diskotékách.

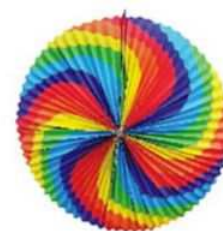

Lukáš Kukla

Čarodějnice se vydařily

Děvčata i chlapci různého stáří se pěkně namaskovali a byla to opravdu pěkná parta. Lampióny zpestřily průvod barvičkami a vůbec nevadilo, že bylo světlo a záři od rozsvícených svíček nebylo vidět. I tak je děti poctivě hlídaly celou cestu.

Další pěknou jarní akcí byl pochod Opět kolem se sokolem, který se uskutečnil 18.5.2013.

Trať vedla přes Dub, Mžany, ke kapličce a dál přes les u Stračovské Lhoty. Přesto, že v týdnu neustále přšelo počasí nám přálo a vydrželo celé odpoledne. Na trati se nikdo neztratil a podle své zdatnosti ušli nebo ujeli 8 a 15 km. Pochod jsme zakončili opékáním na place u zámku a posezením na terase u klubovny.

Léto je pro nás odpočinkové a každý si ho užívá dle svých možností.

Další plánovanou akcí by mělo být sportovní odpoledne v sobotu o posvícení, ale to je ještě daleko.

Dětem přejeme hezké vysvědčení a pěkné prázdniny, dospělým pohodovou dovolenou a na podzim opět cvičíme, tak se k nám můžete přidat.

Dana Charvátová

KDO POJMENOVAL STRAČOVSKOU HABEŠ?

Došlo i k tomu již před třičtvrtinou století roku 1935 a 1936 když se vlevo vedle cesty k Dubu stavělo „Za ovčínem“ šest rodinných domků: čp. 76, čp. 103, čp. 104 a za nimi čp. 105, čp. 106, čp. 107, což byl začátek vznikající ulice k cestě do Klenice. Ta už dnes existuje, ale před více než 75 lety byla za výše uvedenými třemi domy ještě pole obdělávaná kravskými potahy. Bylo to necelé tři roky před vypuknutím 2. světové války, takže mezinárodní politická situace byla již značně vypjatá. Německo tehdy zcela ovládl fašistický diktátor Adolf Hitler, který se už vůbec netajil plány pokořit si sousední země a proto začalo Československo budovat v pohraničí vojenská opevnění. A Itálii ovládl Hitlerův fašistický přízněnc Benito Mussolini. Ten válkou jen nehrozil, ale přímo ji zahájil! Z tehdejší italské africké kolonie u pobřeží Rudého moře přepadl v říjnu 1935 vojensky Habeš. A to výraznou převahou moderních zbraní!

Habeš se velmi houževnatě bránila, neboť Československo jí jako jediný stát přepadením dodal zbraně a vojenský materiál, což jí v obranných bojích velmi pomohlo. Zajímavé je to, že Habeš byla tenkrát v Africe prakticky jediný samostatný stát! Ostatní území to byly jen kolonie, jež patřily evropským státům Anglií, Francií a Portugalcem počínaje a Itálií a Belgií konče. Císařství Habeš nikdy nikdo do té doby nedobyl, což se nakonec Itálii povedlo. Habešský panovník Negus Haile Selassie po dobytí hlavního města Addis Abeby koncem května 1936 utekl do zahraničí.

Kde se Habeš rozkládala lze zjistit na mapě Afriky, a to pod Egyptem, kde se rozkládá Súdán a pod ním vedle Rudého moře je stát Etiopie, což je ta stará Habeš! Území větší než dřív, je větší než milion km² a má přes 32 milionů obyvatel, tak zvaných Etiopců! Habeš se tedy nazývala jen do roku 1936! Takže jedinou Habeší na světě dnes je už jen část Stračova! Podle pamětníků na tom má i určitou zásluhu učedník Dohalského pekařství, který jezdil do Stračova na kole s nůsí na zádech plnou housek, rohlíků a koblih, které prodával stavebníkům šesti domků a zbylé zboží od něj odkoupila na násvi obchodnice Hošková.

Habešsko-italská válka byla tenkrát pozorně sledována a jednoznačně se fandilo Habeši. Vědělo se i to, že boje probíhají právě v období dešťů a že auta i vojáci se brodí stále bahnem! Ostatně, také jaro roku 1936 v okolí Stračova častými dešti nešetřilo, takže terén v okolí novostaveb byl samé bláto! Navíc tam stračovští chalupníci pravidelně jezdili se svými kravskými potahy s dřevěnými vozy na nichž byly naloženy brány, ruchadla, harky a vály a

těsně za budovanými domky obdělávali svá pole.
Pochopitelně, že tamní komunikace se vůbec nedalo říct cesta!
Pokračování příště.

Ulice Habeš r.1956

Mgr. Karel Dunda

VZPOMÍNKA NA KVĚTNOVÉ UDÁLOSTI V ROCE 1945 VE STRAČOVĚ

PRO PAMĚTNÍKY I OSTATNÍ OBČANÉ.

Chtěl bych tímto dobu před 68 lety, v květnu 1945, přiblížit, jak probíhaly tyto události u nás ve Stračově.

Začnu již podzimem r. 1944, kdy na Obecní úřad ke konci listopadu přišel rozkaz, že ročník 1921 až 1923 musí nastoupit na kopání zákopů. (Byla to akce kuraterium). A již 15. prosince do Halbturu na hranicích Rakousko-Maďarska u jezera Jezince. Bylo jich tam tisíce. V těch velkých mrazech jich hodně onemocnělo. Od nás tam byli: Josef Nálevka a Jarda Bezvoda, také František Bezvoda č. 27, ten se vrátil ale domů. Jen se zmíním, že pan Voženílek, mlynář z Předměřic jim tam mnohokrát dovezl na přilepšenou potraviny. Zákopy se nic nevyřešilo a tak začátkem března přijeli hoši domů.

A to také přijeli k nám do vesnice tzv. „Národní hosté“. Přijeli ze severního Polska, z krajiny obsazené Němci. Přijeli s traktorem a dvěma vleky. Vypadali dost zámožní. Byli to starší lidé, ženy a děti. Ubytovali je ve škole a nebyli s nimi problémy. Ještě jednu zmínku o podzimě 1944, kdy obcí Klenicí procházeli zajatci. Už nemohli dál a tak u Jarešů ve stodole přenocovali. Vařili jim tam v kotlích polévku a brambory na přilepšenou. Pár jich uteklo do klenických lesů. Blížil se květen, přšelo, byla sobota, když ve dvě hodiny odpoledne volal rozhlas v Praze o pomoc. Naše vesnice byla tenkrát vesměs zemědělská a tak bylo hodně hospodářů doma a tak běželi do hospody, kde se debatovalo co a jak. My mládež také. Někdo už také vyvěšoval vlajky a na klopy jsme si všichni při pendlovaly trikolórku. Už ani nevím, kde se ty stužky hned vzaly. My jsme vystoupili na kostelní věž a všechno jsme z okének, co se děje v okolí viděly. V neděli 6. května jsme zase odpoledne pozorovali z věže co se děje. Klenicí sem tam projelo německé auto. Nevím co nás napadlo, vzali jsme si kola (Jára Klika, L. Sůva, Z. Dittrich a Jarda Bouz) a jeli jsme se podívat do Milovic, kde jsme slyšeli, že tam Milovičáci zastavují Němce a co je na tom pravdy. Když jsme přijeli na státní silnici, předjelo nás auto s Němce. A na kraji Milovic byl přes cestu natáhnutý žebříňák, před ním čtyři chlapi a měli u sebe loveckou

pušku. Auto s dvěma vojáky stálo, ale nechtěli se vzdát. Někdo dal asi echo a za chvíli přijeli od Hořic partyzáni s kulometem a jak přijížděli, vystřelili do vzduchu salvu a chlapi u žebříňáku dostali odvalu a ten s puškou jednoho Němce postřelil do obličeje.

Němci se hned vzdali a oba dva odvedli do hostince do sklepa. Toho zraněného tam ženský ošetřovaly. My jsme tam vlezli také. Jenže to byl předvoj. Od Hradce jela veliká kolona Němců. V předu obrněný transportér s těžkým kulometem. Před vesnicí spustil salvu, ale bylo to proto, že přes pole asi 100 m uviděli v průčelí jedné chalupy vlajku. Jak se tam střelil, se celá lomenice sesypala i s vlajkou. Jak dojížděli, všechno se rozprchlo, ženský ve sklepě brečely, co se bude dít. Všichni jsme trikolórky dávali dolů. Najednou takový chumel a ti dva vojáci zmizeli, odvedli si je. Na návsi u kostela tam ležel zastřelený partyzán. My honem ven na druhou stranu vesnice a úvozem jsme mazali domů. Pár lidí se bylo podívat na kopeček k Čeňovu (statek) a dívali se ke Klenici. Najednou jednomu zasvištěla okolo hlavy kulka, proto jsme hned trap utíkali domů.

A zase doma. Kdo vyvěsil prapor, tak ho dával zase rychle dolů. Občas projelo vesnicí auto s Němci. Bylo to sedmého odpoledne, přijelo jedno auto se dvěma vojáky, zastavili u hospody a asi se ptali na cestu. Hostinský Prokop ještě s někým je odzbrojili a odvedli je do lokálu. Hned tam bylo plno lidí. Asi za hodinu jsme z věže pozorovali, jak od Bříšťan směrem na Pšánky jela veliká kolona Němců. Ale odbočili po takové lepší polní cestě ke Stračovu ke kovárně. Totiž abych poznamenal, jak jezdili přes Hořice na Ostroměř a tam je partyzáni odzbrojovali, proto se tato kolona obrátila a jela pryč. Jen na okraj od nás tam byli Josef Pacák, Jarda Jíra a Pepa Skořepa. Za dva dny si přijeli domů odpočinout a měli sebou i vyfasované pušky.

Oni už ani nevěděli kudy jednou. Hledali cestu na západ. Jak přijeli do vesnice, prachu plno, zastavovali u studní a pili. Některá auta už jela do ráfkách, jednomu došel před kovárnu benzín, nechali ho tam. Byly už tak zpitomělí, že jezdili pořád do kola. Ti dva, co byli v lokále byli neklidní, ptali se, co je to venku za hluk.

No a ta karavana Němců. Pár jich jelo ke Klenici, ostatní objeli kostel směrem na Suchou a Lodín. Ale tam je prý také odzbrojovali. A ti dva, za nedlouho je pustili a oni šli pěšky směrem Suchá. A ještě toho 7. května jeli po státní od Hradce přes Hořice tři auta Američanů do Velichovek dojednat s gen. Schönerem kapitulaci.

Po 9. květnu před polednem přijela od Bříšťan karavana Rudoarmějců. S koňmi a vozy na konci táhly kuchyň. A zrovna se stalo, že pan Nálevka jel z pole na poledne domů a obě klisny měli hříbata. Rusáci je obklopili a chtěli je zabrat. Pan Nálevka jim říkal, spíš ukazoval, že mají hříbata. Až když přišel důstojník, podíval se na ně a propustil je. Jeli dále k Nechanicům a kde byl u silnice jetel nebo vojtěška tak tam koně popásali. Vojáci to byli, jak vypadali, asi národnosti Mongolské. A kde uviděli kolo, hned ho zabrali a když ho rozbili, odhodili ho. Jedno bylo taky v rybníku u Šťastných.

A důstojníci pořád sháněli samohonku. Také ji u nás někdo vařil z melasy. Ale ještě dlouhou dobu sem jezdili důstojníci pro pití.

Nakonec odjeli v tichosti „Národní hosté“, ale než odjeli, tak jim šactvo, boty a také truhlu s výbavou pro nevěstu vybrali „Noví vedoucí“. Rozdávali to, ale někdo to ani nechtěl. Ještě k Rudoarmějcům. Za vesnicí měli natažené telefonní dráty a jeden voják je každý den obcházel a hlídal. Na nocleh ho vzal pan Šťastný, který byl rád, že tam má Rudoarmějce. Když za dva dny dráty sbalili, tak mu ten voják ještě vzal s sebou jeho hodinky a nějaké šactvo.

V obci byla také četnická stanice, ale četníka nebylo nikde vidět.

Někdo také střelil do okna, kde bydlel vrchní Polauf. Že prý držel s Němci.

A tak po devátém se vesnice vrátila do práce na polích, bylo dost zanedbáno. Nakonec jen poznamenám, že první volby u nás vyhráli národní socialisté. A co se pak dělo o tom byl bylo zase dlouhé povídání.

sepsal Zdeněk Charvát

„Jarní šlápotá“ aneb otvírání lesa a studánek

To je akce a spolupráce dvou dobrovolných spolků TJ Sokol Stračov a myslivců ze Mžan

Každé jaro pořádá TJ Sokol Stračov „Jarní šlápotu-otvírání lesa a studánek“ ve spolupráci s myslivci ze Mžan. Stejně tomu bylo i v sobotu 23. 3. 2013, kdy účastníci měli trasy od 2km do 8km. V náročném mrazivém počasí se účastníci „Jarní šlápoty“ nenechali odradit a po obědě vyrazili na první letošní pochod pro zdraví. Všichni účastníci se z turistického pochodu vrátili v pořádku, zdraví a řádně profouknutí nepříjemným mrazivým větrem ... o to více jim chutnalo občerstvení ve vyhřáté místní klubovně.

Závěr pochodu byl na „placi“ ve Stračově, kde byl všem účastníkům ukázán živý divočák (15kg-sele) a všichni ho mohli nakrmit z ruky piškoty, jeho nejmilejší pochoutkou. Dále měli účastníci možnost vidět roční lištičku „Čaky“, chovanou v domácím chovu. Pro mnohé děti i dospělé to bylo první setkání s těmito živými zvířaty, i když se v naší přírodě běžně vyskytují. Díky svému nočnímu životu se s nimi ale ve dne skoro nepotkáte.

Ukončení celé akce bylo v klubovně, kde p. Břetislav Hnízdil seznámil všechny účastníky s životem černé zvěře a pustil DVD o životě silně ohroženého rysa i s doplňujícím výkladem. Celá akce se i přes nepřízeň počasí povedla a účastníci se již těší na další společné akce pod záštitou TJ Sokola Stračov a myslivců ze Mžan.

Břetislav Hnízdil

Dětský den mezi kapkami deště

Jako každý rok připravily spolky ve spolupráci s Obecním úřadem ve Stračově zajímavý program pro oslavu nejmenších - Dětský den. Předpověď počasí na sobotu 1. června však předpovídala spíše březnové teploty. Ještěže po akci Česko-polského přátelství zůstaly na placi stany a jistily tak svým prostorem zázemí pro realizaci plánovaného dne.

Předpověď tentokrát nezklamala, teploty kolísaly kolem 10 stupňů, pofukoval vítr a před zahájením akce se spustil drobný deštík. Prostorné stany poskytly dostatek místa pro stanoviště jako malování na obličej, hod na cíl - kroužky na dřevěný kříž, šašek, plechovky, stříhání sladkostí se zavázanýma očima, střelba ze vzduchovky. Děti získávaly za svoji snahu a úspěchy dřívka, která v mini obchůdku směňovaly za drobné dárečky a sladkosti.

Nadšené soutěžení přerušil příjezd návštěvy Policie, jejich policejního vozu a také speciální motorky. O půl třetí se děti přemístily do klubovny, čekala zde děvčata z divadla Kozlík s loutkovou pohádkou O pyšné čarodějnici. Po zaznění poslední písně pohádky měly děti možnost se s loutkami rozloučit podáním ruky, po té se děti posilnily výbornými koláčky a teplým čajem a znovu vyrazily ven soutěžit. Déšť zesílil, prostranství před zámekem se pomalu měnilo v blátivé pole, kolem páté hodiny bylo dosoutěženo, domalováno, vyprodány odměny, rozdány vuřtíky a pitíčka. Nejen děti si odpoledne náramně užily.

Děkuji všem, kteří se zapojili do příprav a realizace, Járovi Klikovi za muzicírování a moderování celého odpoledne, paní Capouškové a Křovinové za výborné koláčky a řezy pro občerstvení dětí, všem ostatním, kteří se nedali odradit počasím, za přízeň.

Petra Luštická

Sdružení rybářů Stračov

Pro léto a podzim máme za úkol stálou údržbu rybníka (V parku). S nákupem rybí násady budeme muset počkat do vyřešení majetkového vztahu pozemků a rybníka Obecním úřadem. Stále u kaverny uniká voda a bude se to muset řešit větší úpravou. Koupíme čeřič na léto pro okysličování vody pro chovné ryby - stále je zákaz chytání ryb. Na hasičské nádrži je pro obyvatele Stračova a Klenice volné chytání ryb. V září 7. 9. bude při táboření dětí na place zorganizován Dětský rybářský závod jako v roce 2012.

Břetislav Hnízdil

MALÍ ŠIKULOVÉ

Od září 2013 nabízí spolek **ŠIKOVNÉ RUČIČKY** nový zájmový kroužek pro děti od 5 -15 let nazvaný **MALÍ ŠIKULOVÉ** pod vedením

Líby Havrdové a Gábiny Klikové.

Budeme malovat, vyrábět z papíru, z látek, vlny, oživíme staré tričko novým motivem, naučíme se nové techniky, prostě vytvoříme krásné a nápadité výrobky.

Děti budou pracovat ve dvou skupinkách –rozdělení podle věku na mladší a starší .Pro mladší děti budeme mít připraveno lehčí tvoření zábavnou formou, pro starší děti samozřejmě náročnější.

Lekce budou jednou za čtrnáct dní vždy ve čtvrtek od 16 hod.-18 hod. na bývalé faře ve Stračově(hned vedle fotbalového hřiště).

Cena školného je 400,-kč za pololetí. Přesný datum zahájení upřesníme na začátku září.

Těšíme se na Vaše malé šikuly a jejich krásné výrobky.

Více informací a přihlášky :

LIBUŠE HAVRDOVÁ -731 936 048

GABRIELA KLIKOVÁ – 604 756 540

Působení 18IR v prusko-rakouské válce 1866.

Bitva u Hradce Králové

Při bitvě u Probluze zahнала 3. setnina, k níž oba patřili, smělym útokem, při němž šikovatel Novotný již srdnatostí se vyznamenal, nepřátelské harcovníky z okraje osady a sama se zde usadila. Tu vyskočil Novotný vpřed a vybízel mužstvo k dobytí před nimi ležící, Prusy obsazené stodoly. S vojínem Steffkem první tam vnikli a nepřítel vypudili. Střílejíce pak ještě za prchajícím protivníkem ranili pruského důstojníka a více mužů. Novotný odměněn stříbrnou medailí I. třídy.

Sluha Petr Kvasineč a šikovatel Jan Chocenský.

Při srážce u Železnice nevydržel sluha Kvasineč v pozadí; ozbrojil se šavlí a hnal se 4. setninou proti nepříteli. Tu uzřel setníka Reinländera, pod nímž kůň postřelen klesati. V nejprudčí palbě přiběhl k němu, s ním zároveň šikovatel 6. setniny Chocenský. Oba odvážlivci odnesli omdleného setníka z místa dostřelu. V upomínku na oba srdnaté muže budiž zde ušlechtilý jich skutek poznamenán.

Šikovatel Frant. Zachař a závodčí Frant. Svoboda

od 4. setniny zavedli v hrdinném postupu v bitvě u Hradce Králové svá oddělení proti nepříteli, který v úvoze probluzském se usadil a ač týž zoufale se bránil, zahnali ho odtud, dobře mířenou střelbou značných ztrát mu dříve způsobivše.

Závodčí Antonín Ullrich

od 5. setniny raněn hned při postupu k Probluzi. Potlače však svou bolest, setrval při oddělení a vedl směle mužstvo své sám k útoku. Když pak zpáteční pochod nastoupen býti musil, setrval s rojem svým na svém stanovišti a chladnokrevně pozdržel hrnoucího se nepřítel, dokud setnina seřaděna nebyla a z dostřelu se nevzdálila. Pak teprve táhl za setninou a dal se obvázat. Zdárný poddůstojník odměněn velkou stříbrnou medailí.

Svobodník Čeněk Mládek

Od téže setniny střelen při útoku na Probluz do pravého ramene a do prsou. Po obvázání ran nevydržel ale v nečinnosti zatímco soudruzi na život a na smrt bojovali. Nemohl ručnicí sice vládnouti, ale chtěl alespoň býti přítomen. I spěchal ku své setnině a pobádal soudruhy domluvou ku zmužilosti, dokud ztrátou krve vysílen ve mdloby neklesl. Až do vyčerpání sil svých věrný a dbalý voják odměněn za své obdivuhodné chování velkou stříbrnou medailí.

Trubač Antonín Sládek

od 1. praporu odmítnul při útoku na Zámez, ač krutá vzmáhala se palba, setrvati v krytém pozemí. Když pobočníkovi postranní kabely odstraněna, přiskočil Sládek, zdvihl kabelu a tropě si posměch z lítajících kolem kulek, odevzdal ji majiteli. Neohrožeností a odvahou svou podal chrabrý trubač mladému mužstvu krásný příklad vojenské zmužilosti. Sládek vyznamenan vojenskou medailí II. třídy.

Závodčí Frant. Vacek

od 7. setniny předvedl 3. července oddíl svůj rázně a neohroženě před nepřítel u Probluze a střelen tu do stehna. Ač krvácel, nedbal rány, nýbrž hnal se dále v čele svého oddělení proti za plotem umístěnému nepříteli a porazil jej. Teprve když pluk ke zpátečnímu pochodu se

seřadřoval, ohlásil své poranění a dal se obvázáti. Smělý vojín cenící výše válečný úspěch než vlastní úlevu, dekorován velkou stříbrnou medailí.

Kaprál Ondřej Fischer

od 8. setniny osvědčil se při srážce u Źeleznice vzorem hrdinné neohroženosti a věrné příchylnosti ku svému důstojníku. Vytrval stále v čele svého roje a vybízeli podřízené ku odvážné vytrvalosti. Tu klesl velitel jeho oddílu, poručík Bystranowský raněn. Ihned přiskočil Fischer k němu, odnesl ho na obvaziště a vrátil se opět ku svému oddělení, by až do posledního okamžiku hrdinně a horlivě bojoval. Pochvalné uznání bylo mu odměnou.

Oddaní vojáci

Kaprál 8. setniny Josef Střhr a svobodník Ant. Dobias

postrádali při zpátečním pochodu po srážce u Źeleznice svého raněného setníka Stuscheho. Hned se kvapně vrátili, za nejprudčí střelby ho vyhledali a odnesli zachránivše ho tak před jistým zajetím. Vědomí, že vykonali ušlechtilý, hrdinný skutek a vděk setníkův byl jim odměnou. Budiž jim i zde vzpomínka zachována.

Šikovatel 9. setniny Václav Salfický a šikovatel 10. setniny Josef Mikš snažili se u Źeleznice za prudkého deště kulek raněného setníka z Macku v bezpečí dopravit a také ho kus cesty odnesli. Než osud nebyl jim přízniv; setník z Macku střelen podruhé a i šikovatel Mikš klesl k zemi mrtev.

Salfický o pět dní později při útoku na Probluz choval se neméně statečně a byl lidem svým krásným příkladem mužnosti. Statečným poddůstojníkům propůjčena stříbrná medaile udatnosti I. třídy. Mikšovi položena ovšem již jen na hrob.

Žávodčí Václav Pekárek a vojín Ferdinand Janeček

od 9. setniny vyznamenali se u Probluze v boji na návsí jako odvážliví bojovníci, začež jména jejich zaslouží zde býti uvedena.

Kadet Hugo rytíř z Eisensteinu a žávodčí Jan Holeček

od 12. setniny vyznamenali se odvahou a neohrožeností. První srdnatě vedl oddíl svůj u Źeleznice, ač raněn a tím stal se mužstvu pravým vzorem obětavého plnění povinností. Holeček předvedl v bitvě u Hradce Králové oddíl svůj s takovou statečností, že zbavil pozemí nepřitele. Při tom těžce raněn a z bojiště odnešen. Za hrdinné úspěšné chování odměněn stříbrnou medailí.

Žávodčí Frant. Häusler a kaprál Frant. Jirout

od 13. setniny vedli, první jsa velitelem oddílu, druhý velitelem roje, oddělení svá při ústupu 29. června tak rozvážně a chladnokrevně, že pouze krok za krokem nepříteli pozemí přenechávali. Tím udržela se 7. divise déle v Źeleznici, čímž opět zpáteční pochod ostatních částí pluku méně ohrožen. Oba zachovali se v rozhodném okamžiku co nejchvalněji a proto budtež zde jména jejich v čestné upomínce zachována.

Kaprál Josef Bečička

od 13. setniny ustanoven, když zpáteční pochod do Probluze nastoupen, ku krytí ústupu. Ač roj ani v střelbě neustával, tlačili Prusové stále ku předu; tu shromáždil hrdinný kaprál svoje mužstvo a s hlasitým „hurá“ vrhl se bajonety proti nepříteli, kterýž překvapen postup zarazil. Tím získán čas a uzavřená oddělení mohla v úplném pořádku v ústupu pokračovati. Bečička obdržel stříbrnou medaili udatnosti II. třídy.

Šikovatel Dominik Krátký

od 14. setniny převzal při srážce u Železnice, když oba důstojníci padli velení poloviny setniny a zdržel na nejkrajnějším pravém křídle značná nepřátelská oddělení tak dlouho, dokud ustupující vlastní oddíly nadskoku nezískaly a nové stanoviště nezaujaly. Pak teprve se k nim i Krátký připojil. Za zručné své vedení odměněn stříbrnou medailí II. třídy.

Šikovatel Václav Karrel, závodčí Ludvík Čtvrtečka a Josef Šírový, bubeník Jan Janko

od 15. setniny vrhli se první při dobývání svahu před Zámezím 29. června r. 1866. na nepřítel. Příklad jejich nejvyšší odvahy a neohroženosti, účinkoval prospěšně na sledující je mužstvo 8. divise, kteráž protivníka napadla a se svahu sehnala. Šikovatel Karrel i závodčí Šírový zde zraněni.

Karrel a bubeník Janko vyznamenáni stříbrnou medailí. Jelikož jen jistý počet vyznamenání byl rozdán, neobdrželi oba závodčí ničehož, ale jména jejich zůstanou přece v dějinách pluku navždy uchována.

Svobodník Frant. Peterka a Josef Bittner.

První převzal v bitvě u Hradce Králové, když vůdce roje padl, velení téhož a obsadil ním výhodně ležící štěrkoviště, jež hájili stateční hoši tak tvrdošíjně, že přesile nepřátelské, ač rychlopalbu zahájila a několikrát útočila, nepodařilo se štěrkoviště opanovati. Teprve všeobecný ústup donutil hrdinný roj a jeho velitele vzdáti se výhodného stanoviště. Bittner zastřelil pruského důstojníka a osvědčil se vůbec zručným, chladnokrevným střelcem, jenž mnohého protivníka skolil.

Šikovatel Antonín Missberger

od 16. setniny zachránil 3. července u Probluze velitele svého praporu, setníka Reinländera. Již vydán rozkaz ku pochodu zpátečnímu, když Missberger uzřel setníka beze smyslu pod zastřeleným koněm ležeti. Ihned vyprostil ho z pod koně a odnesl, ačkoliv již oddíl jeho ustupoval a nepřítel se hrnul, za prudké palby na zádech v bezpečí. Missberger odměněn za šlechetný a obětavý čin velkou stříbrnou medailí.

Praporečník Frant. Mazura

osvědčil se při srážce u Železnice, jakož i v bitvě u Hradce Králové hrdinným vojínem. Při poslední potýčce vrhl se v čele 6. divise s řídkou odvahou do příkopu nepřitelem obsazeného vysoko mávaje čestným štítem pluku. Oblek jeho rozedrán množstvím kulek, ale on sám raněn nebyl. Stříbrná medaile dána hrdinnému poddůstojníku v odměnu.

Plukovní tambor Josef Richter

vyměnil, když hudební kapele u Hradce Králové rozkázáno z dosahu bojiště couvnouti, dobrovolně hůl za ručnici a směle účastnil se s 1. setninou hrdinného útoku na Probluz. Za odvahlivé, zdárné chování odměněn stříbrnou medailí udatnosti II. třídy.

Martin Klika – doslovný přepis z publikace „Osmnáctí vždycky vpřed“, Hradec Králové-Terezín, 1896

JARO, LÉTO A PODZIM V ROCE 2013 V MŠ VE STRAČOVĚ

14. 3. jsme s dětmi vystoupili v Dámském klubu ke Dni žen s pásmem písní, básní a tanečků, s dětmi jsme vyrobili barevné motýly, které děti v závěru vystoupení ženám předaly.

20. 3. jsme zahájili s dětmi plavecký kurs ve sportovním areálu v Hořicích.

24. 3. děti z MŠ se zúčastnily nedělního vystoupení v kostele sv. Jakuba , kde zazpívaly písně s jarní tematikou za doprovodu rytmických nástrojů.

V Mateřské škole proběhly ve spolupráci se spolkem Šikovné ručičky velikonoční dílny. Při vyrábění jarních ozdob strávily děti s rodiči hezké odpoledne.

30. 4. proběhl v MŠ „čarodějnický rej“, při kterém si děti zasoutěžily, v maskách se prošly za doprovodu učitelek po obci a společně jsme si opekli buřty.

9. 5. na čtvrteční odpoledne děti a učitelky MŠ pozvaly do MŠ své maminky, babičky, tety a ostatní rodinné příslušníky, abychom společně oslavili Den matek. Děti zazpívaly, zarecitovaly, zatančily, zahrály pohádku. Vystoupení mělo úspěch.

16. 5. vyrážíme společně s dětmi z Petrovic na výlet do Častolovic, kde jsme si v mini zoologické zahradě prohlédli zvířata, navštívili jsme i zdejší zámek, při jehož prohlídce byly děti velmi hodné a pozorné, počasí nám přálo a výlet se celkově vydařil.

1. 6. svátek dětí jsme oslavili soutěžemi, tancem a osvěžením v podobě nanuka.

5. 6. děti absolvovaly poslední lekci plaveckého kursu, obdržely „mokrý vysvědčení“ a diplomy.

19. 6. se děti budou fotografovat na školní zahradě.

Na konci června se rozloučíme s předškoláky. Každý dostane od nás na památku knihu, šerpu a vysvědčení.

Popřejeme dětem hezké prázdniny a v září zahájíme nový školní rok.

Přivítáme mezi sebou nové kamarády, seznámíme je s prostředím MŠ, s hračkami.....

Na podzim se těšíme na vyrábění z přírodnin- navlékání korálků ze šípků, budeme vyrábět dýňáčky, zvířátka z kaštanů, navlékat a lepit listy, z vyrobených draků se budeme radovat na školní zahradě při drakiádě.

Za MŠ ve Stračově Kamila Jiranová a Ivana Rychterová .

Sokol Stračov

Poslední akce před prázdninami

Tentokrát jsme naplánovali výlet do CHKO Broumovsko přímo do Teplicko – Adršpašské skály. Abychom viděli co největší kus krásné jarní krajiny jeli jsme tam přes Trutnov a zpátky přes Náchod.

V Trutnově jsme si udělali krátkou zastávku a prohlédli jsme si zajímavý střed města, kudy šly dějiny. Do Teplických skal jsme vyrazili po 11 hodině s tím, že všichni šli na dlouhou trať a také všichni došli i když to bylo místy velmi náročné lezení mezi skalami. Ve skalách bylo stále co obdivovat a prohlížet. Asi 14 skalních turistů si vylezlo i na vyhlídku, kde stával kdysi hrad Střmen. Po pěkném schodech se vylezlo a byl to krásný lesů a v dále na Javoří

Prošli jsme velké a chrámové náměstí, na „Sibiři“, kde byl vůbec neroztaje a je v létě kolem 4 C. Přes bažiny jsme po chodnicích přišli až Adršpašských skal.

k jezírku, nahoře mezi skalami a na velké železné lodi jsme si od lodivoda s dlouhou dřevěnou tyčí vyslechli veselé povídání.

U vchodu do Adršpašských skal je zatopený lom tzv. pískovna. Jezero s krásně modrou čistou vodou je zasazené mezi pískovcovými skalami a pěknou zelení. Tím naše putování skončilo a odjeli jsme na večeri do restaurace TROPICAL u České skalice.

Domů jsme přijeli až po deváté hodině. Stále ještě bylo teplo a sluníčko nás doprovázelo celý den.

Chválím všechny zdatné turisty od 6 do 70 let a těším se zase někdy příště, až vyrazíme za dalším poznáváním.

Dana Šolcová

srázu a 300 na vrchol hory výhled do skal, hory.

malé ocitli jsme se i sních, který prý zde stále i močály a dřevěných do Vylezli jsme i

Příspěvek z Klenice

Čtvrt roku uběhlo jako voda a máme tu další vydání našeho zpravodaje. Ráda bych i já přispěla troškou do mlýna, jak se říká, a seznámila vás s děním v naší obci – Klenice.

Byl vytipován pozemek k vybudování místní klubovny. Jelikož majetkem není obec, ale soukromá osoba, musí se nejprve vyřešit jeho koupě.

Dne 30.4.2013 jsme se sešli v hojném počtu na pálení čarodějnic. Hromadu klestí plameny za pomoci velmi silného větru rychle pohltily. Na opékání párků, jsme si založili malou hranici. Déšť nám naše delší posezení překazil. Rádi bychom si pálení příště zopakovali.

Počátkem měsíce května se nás devět žen sešlo na brigádě, za účelem stříhání

a pletí záhonů podél státní silnice. Někteří se obávali, zda sestřih není moc radikální.

Tavolník, tak se jmenují keříky, se nám odměnil pěknými květy. Některá místa jsou (vlivem solení silnice) prázdná.

Osázeli jsme také prostor před bývalou kovárnou – jalovcem, tisem, dřívěnkem,

tůjkami, šeříkem a jehličnanem. Autobusové zastávky muškáty. Všem, kteří pomáhali, d ě k u j i.

Přeji – dětem hezké prázdniny, rodičům dovolenou a všem pěkné počasí.

Marie Kráčmarová

Ovocná bomba – pomeranč a grapefruit

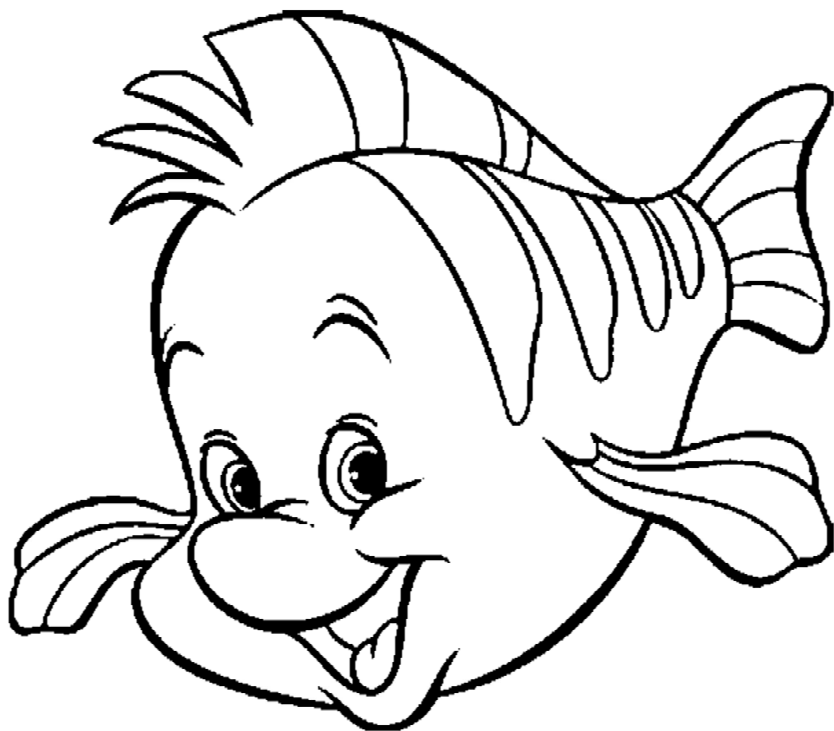
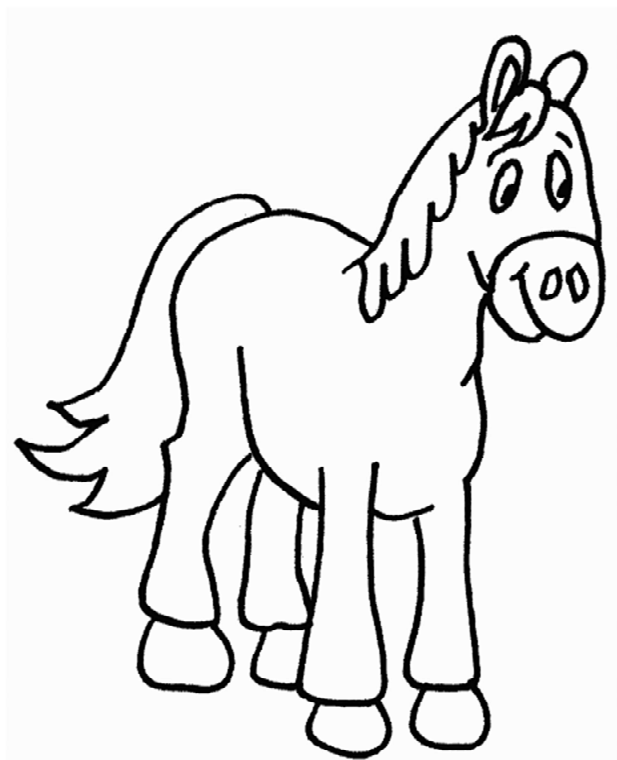
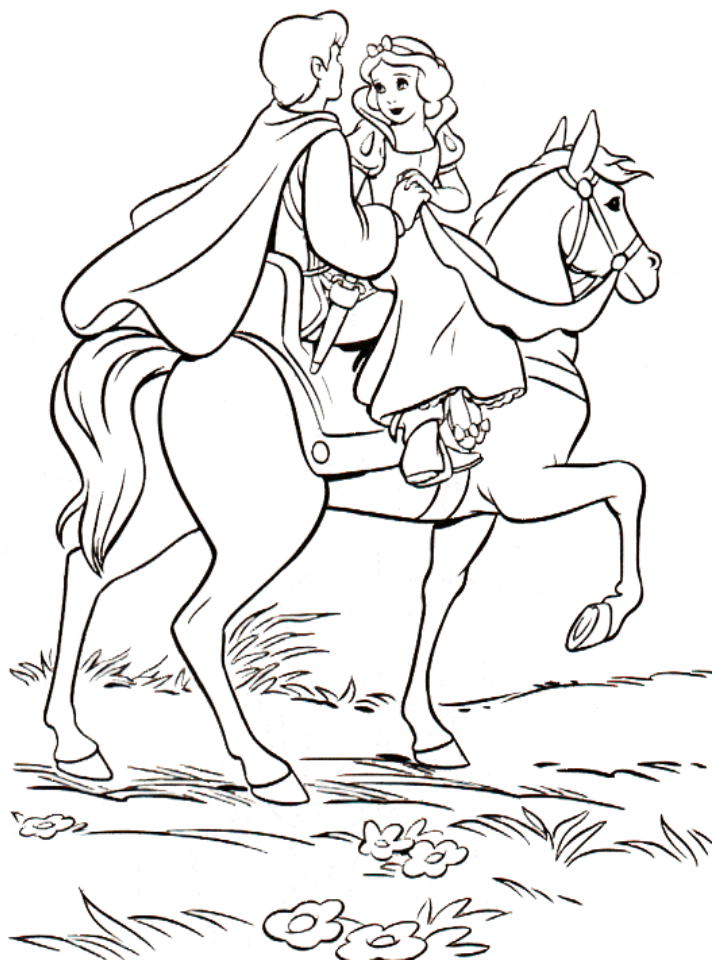
Věděli jste, že kombinací pomeranče a grepu získá letní nápoj skvělou a osvěžující chutí? Tato kombinace se na první pohled může zdát ne příliš vhodná, přesto nápoj vytvořený z pomeranče a grepu je skutečně vynikající. A navíc, jeho příprava je velmi jednoduchá a rychlá. Jak na to? K výrobě jednoho litru nápoje budete potřebovat:

3 ks větších pomerančů, 1 ks menší grapefruit, 2 lžičky moučkového cukru, led, neperlivou a neochucenou minerálku, špetku skořice.

Pomeranče a grapefruit oloupejte, vypeckujte, rozmixujte. Zalijte 0,3 l minerálky, přidejte moučkový cukr a ledovou tříšť. Vše zamíchejte. Podle chuti můžete také přidat trochu skořice.

STRÁNKA DĚTEM - omalovánky

Děkujeme všem za vaše příspěvky, další aktuality a zážitky můžete zasílat
na kontaktní adresu skzpravodaj@seznam.cz, nebo Bednářová K. 605522873.